

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Duminec'a si Joi'a, la fiecare döue septemani cu adausulu Foisiorei.
— Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 102.

ANULU XXV.

Sibiu 25 Decembre 1877. (6 Ian. 1878.)

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainatate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.
Inseratele se plătesc pentru antă'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a döu'a óra cu 5½ cr. și pentru a trei'a repetire cu 3½ cr. v. a.

Câtra cetitori!

Anulu alu XXV. alu vietiei „TELEGRAFULUI ROMANU“ se aproia de sfersitu. Alu doilea patrariu de seculu este, in care intra cu diu'a de 1 Ianuarie 1878. Déca inainte cu siepte-spre-dieci ani a fostu indreptatit „Tel. Rom.“ a imbarbată pe publiculu seu la activitate neintreruptă; déca pe atunci putea dice cu totu dreptulu, ca o „clipita s'a facutu mai insemnata de cătu o di mai nainte, o di mai insemnata decătu o luna si o luna mai insemnata decătu unu anu“, cându orizontulu sperantielor politice alu românilor inca eră mai restrinsu: cu atâtua mai cu multu dreptu le va dice astadi de nou acele'si cuvinte, astadi, cându sperantiele suntu mai mari si mai numeróse, aspiratiunile la unu viitoriu maretii suntu mai multu si mai tare intetite de eveneminte, pe fia-care di.

Actualitatea, privita de-a casa, este in multe privintie descuragiatore; inse ea contine acei multi germani, din cari au sa resara in viitorulu celu mai de aprópe resadele cele mai promitietore.

Basele culturei celei adeverate suntu puse si la români. Dovada este chiaru si esistentia acestui organu si caldur'a, cu care elu a fostu pana acum spriginitu. Ele, basele culturei, au incolitu si inverditu frumosu sub ochii nostri, in cei trecuti döuedieci si cinci de ani. Néu'a stagnatōre de astadi se va topí, avemu sperantia, la sórele dreptătiei, pre care prudintia barbatiloru de statu ni-lu va desvalí in currendu, si toti patriotii adeverati, de ori si care natiunalitate, voru vení intr'o di si voru dice româniloru: amu pecatuitu ca amu vrutu sa ve sacrificâmu ignorârei; veniti si lucrati cu noi impreuna la ameliorarea sortiei patriei multu cercate, câci suntemu cu totii fii ei.

Români, cari au celea mai instructive esperintie din trecutu, atunci voru fi de siguru si mai loiali, decătu ce potu fi astadi; ei nu voru contribui la discordiele semenate de unii ómeni, cari făra sa muncésca, voiescu sa traësca pe socotél'a muncitoriloru; ci voru alergá cu totii sub stégulu, care unesce puterile in conlucrare la unu scopu comunu culturalu.

Dar' evenimentele estraordinarii, cari se desfasiura in vecinatatea patriei nóstre, ne silescu a fi de aci nainte si mai destepți, in cutare privintia chiaru si mai activi. Ele nu ne iérta a perde din vedere nimic'a din cele ce se intempla in vecinatatea nóstra, nu chiaru pentru că sa contribuim si noi cu parerile nóstre la deslegarea nodului gordianu din orientu, si la aperarea intereselor patriei nóstre, cându acést'a va fi chiamata a se amestecá si ea in acele eveneminte: ci mai multu pentru că sa nu apara, ca noi amu trai intr'o lume, pe care n'o cunoscem, séu că o amu cunoscce numai dupa cum ni-o infatiséza altii.

Cându clipitele devinu a fi in insemnatarea loru mai multu cá alta-data dilele, trebuie sa ne adoperâmu a le si urmarí cu o repe-dime cu multu mai mare, decătu in trecutu. Amu satisface döra de ajunsu acestui postulatu séu acestei cerintie, cându amu fi in stare de a comunicâ publicului pe fia-care di ceea ce se petrece in lumea mare, si ceea ce aru trebuí sa se petréca la noi acasă; dar' spre acestu sfersitu s'aru cere multe mijloce materiale, de care astadi inca nu dispunem, precum multiamita lui Ddieu, dispunem de puteri intelectuale.

Editur'a „Telegrafulu Romanu“, petrunsa de convingerile atinse, si avendu in vedere de o parte recerintiele imperative ale tempului, ér' de alt'a neajunsurile materiali, a facutu din partea sea ceea ce a potutu face. Dens'a, mesurându-si puterile materiali cu ratiune si cumpetu, considerându imbratisiarea, de carea s'a bucuratu acestu organu din partea publicului cetitoriu, si contandu la simtiulu celu bunu alu puterilor intelectuale ce suntu in apropierea nóstra nemijlocita, si cari suntu resolvite a se consolidá intr'unu unicu organu, — a cugetatu sa faca o surprindere placuta publicului românu, inlesnindu-i modrulu de a ajunge mai in graba, cá pâna ací, si mai in graba de cătu ce se pote prin mijlocirea altoru organe de publicitate, de cari elu dispune in tempulu de fatia, la cunoscintia tuturor acelora, ce ori care publicu cu totu dreptulu le pote asteptá dela organele sele de publicitate. Dens'a a facutu, cá „Telegrafulu Romanu“ de ací 'nainte sa ése de **trei ori** pe fia-care septemâna, **făra urcarea pretiului**, in marimea de pâna acumu, dar' făra adausulu separatu alu „Foisiorei“, carea de ací 'nainte se va rangia la loculu seu in colónele acestui jurnalu.

„Telegrafulu Romanu“ intra dar' in noulu patrariu de seculu alu vietiei sele cu puteri innoite si inmultite, ceea ce ne magulimu a crede, ca este cea mai buna gratulare de anulu nou viitoriu si celu mai bunu presentu la serbatorile *Nascerei Dului*, cari se incepú cu diu'a de astadi.

Dée ceriulu, cá *lumin'a cunoscintiei* sa se reverse in publicu prin innoirea si inmultirea puterilor ce participa la edarea organului nostru, spre inaintarea binelui comunu, scopulu pentru care fu intemeiatu organulu acest'a inainte cu 26 ani.

Premitiendu aceste, facem câtra pl. t. publicu urmatórea

Invitare de prenumeratiune la „Telegrafulu Romanu“ pe anulu 1878:

Pretiul abonamentului pe anulu intregu e:

Pentru Sibiu 7 fl. — Pentru Monarchia Austro-ungurésca 8 fl. — Pentru strainatate 12 fl. val. austr.

Pe jumetate de anu:

Pentru Sibiu 3 fl. 50 cr. — Pentru Monarchia Austro-ungurésca 4 fl. — Pentru strainatate 6 fl. val. austr.

Pe unu patrariu de anu:

Pentru Sibiu 1 fl. 75 cr. — Pentru Monarchia Austro-ungurésca 2 fl. — Pentru strainatate 3 fl. val. austr.

Adresele ne rugâmu a se scrie curat; a se pune post'a ultima, dar' nu căte döue poste ultime, si in locu de *epistole de prenumeratiune* recomandâmu onor. publicu asignantele postali, (*Posta-Utalvány — Post-Anweisung*) cá impreunate cu spese mai putine si cá mai sigure pentru inaintarea baniloru de prenumeratiune.

Acei p. t. domni, cari 'si inoiescu abonamentulu, suntu rugati a lipí adresele dloru pre asignantele postali. Si unii si altii suntu poftiti a se adresá la

Editur'a „Telegrafulu Romanu“ in Sibiu.

Sibiu, 25 Decembre 1877.

Editur'a.

Resbelulu.

Sibiu, 5 Ianuarie 1878.
24 Decembrie 1877.

Vechia metropola Sofi'a este astăzi centrul, în giurul căreia se învertesc acțiunile militare pe câmpul de resbelu. De către vestu inaintea serbiei pe drumul dela Pirot, de către vestu și nord-vestu coborâ Balcanii trupele rusești sub comandă generalilor Gurco și Arnoldi. În 31 Decembrie n., după o luptă indelungată generalul Gurco a luat poziția fortificata dela Tasincosie; turci parăsiră totu pozițiile și fura persecutati de rusi. În 1 Ianuarie n. rusii au ocupat Arabconacu, Siandornicu și Delnicosartzi. Aceste lupte la pările sudice ale Balcanilor au costat pe rusi 700 omeni. —

Sisulu dela Sofi'a a fostu inca din vremile lui Constantin cel mare de repetite ori teatrulu evenimentelor resboinice hotaritore. Glotele lui Atila a pustit aceste regiuni și ele au fostu apoi adese martori luptelor purtate între bizantini și bulgari. Interesant este, ca Sofi'a a ajunsu în stăpanirea turcelor la anul 1378, va se dica tocmai acum 500 de ani.

„Monitoriulu“ României publica urmatorele:

Duminica, 4 Decembrie, timpul fiind foarte defavorabil, Mari'a Sea Domnitorulu a statu în aceea di la Poradim.

A două di, 5 Decembrie, I. S. Domnitorulu a mersu la bivuacul diviziunii II româna, unde s'a seversu un Te-Deum pentru a multamî A totu-puternicului de protecția acordata armelor noastre. D-nii generali Cernatu, Manu, Cerchez și Angelescu insotiau pe Mari'a Sea. Detasamente de diferite arme erau fatia la aceasta ceremonie. Înaltima Sea s'a intorsu dupa serviciul divin la cuartierul seu.

In dilele de 6 si 7 Decembrie, Mari'a Sea a statu în Poradim, ocupându-se cu diferite afaceri privitoare la armata. În diu'a de 8 se ficsase plecarea Mari'a Sea din Poradim; dara, din cau'a viscolului și a zapediei, ea a trebuitu sa se amâne pâna în diu'a de 10, cându-timpulu să mai indreptatu. Înaltima Sea a pornit, la orele 8 de dimineața, insotita de d. colonel Gaillard, atasiu militaru pe lângă ambasada Francei la St. Petersburg și de oficerii cuartierului seu generalu, escortat cu unu escadronu de rosiori. Caletoria s'a seversu cu mari dificultăți, din cau'a zapediei foarte mare care cadiuse și care inometise cu deseverire drumurile. D'abi la orele 2 Înaltima Sea a putut ajunge la satul Musel-Selo, în departare că 40 kilometri de Poradim.

La Musel-Selo, din cau'a greutăției de a putea inainta, fia cu sanie, fia cu trasura, Înaltima Sea s'a urmatu caletoriu calare pâna la Nicopoli, unde a fostu primitu, pe platoul dinaintea acestei cetăți, de comandanțul trupelor române, formându garnisona fortăretiei, cu intregul statu-majoru, de autoritate civilă ruse și de d. prefect de Teleorman. Dupa ce a trecut prin citadela, Mari'a Sea a intrat în orasul, pe ale cărui străde era insirat regimentul alu 10-lea de dorobanti și tunari români. Domnitorulu s'a pogorit la locuinta administratorului civil, delegatul principelui Cerkaski. S'eră, orasul a fostu iluminat și corpul oficerilor regimentului alu 10-lea de dorobanti a oferit Înaltimiei Sea unu banchet la care au luat parte pe lângă autoritățile militare române și autoritățile civile ruse. D. majorul Lipanu, în absența locotenentului-colonel Maldarescu, ranit, a ridicat în numele regimentului unu toast în sanatatea gloriosului capitanu alu armatei române, Mari'a Sea Domnitorulu.

Înaltima Sea, multiamindu,

beutu în sanatatea regimentului alu 10-lea de dorobanti, care s'a distinsu asiă de vitejescă la Rahov'a. Mari'a Sea a petrecutu noaptea în Nicopoli.

A două di, 11 Decembrie, Domnitorulu a trecutu în revista regimentului alu 10 lea de dorobanti, căruia i-a distribuitu căte 4 medalii de argintu pentru „Virtutea militară“, de fia-care companie, bine-voindu a acordă majorului Lipan crucea de cavaleru alu „Stelei României“. La plecare, Mari'a Sea a fostu aclamatu cu entuziasm de bravul regimentu și la orele 10 a trecutu Dunarea, podul fiindu intrerupt de cau'a slojurilor de ghiatia, pe yactul Mare lui Duce Alexis, pe care Altetia Sea imperială l'u puse la dispozitia Mari'e Sea și condusu de colonelul Novosilski, oficieru de marina, atașat pe lângă persoana Altetiei Sea Imperiale.

D. ministru presedinte, consiliul comunala și județianu, d. generalu Racovita, comandanțul diviziei IV, totu autoritatele civile și militare adăstau pe malul român la Turnu Magurele sosirea augustului nostru suveranu. O gardă din batalionul 1 de venatori, care convoiea prisonierii turci, dete onorurile militare. Domnitorulu insotit de autoritatele de mai susu, merse la biserică, unde se facu o slujba pentru fericită intorcere a Înaltimiei Sea.

De aci Mari'a Sea merse la cuartierul ce i era pregătitu în casele lui Foscă, unde luă dejunul. Apoi se prezintă totu autoritatele și medicii spitalor de raniti din Turnu-Magurele.

S'eră se urmă o ovăziune cu tortie din partea populației, care salută cu entuziasm fericita intorcere a Domnului nostru.

În diu'a de 12 Decembrie, Mari'a Sea a inspectat spitalul instituit în Turnu-Magurele, prin îngrijirea ministrului de resbelu, a societăției „Crucei Rosie“ precum și a ospiciului Independenției. Mari'a Sea a convorbitu cu raniti, consolându-i, imbarbatandu-i și conferindu-le la toti medaliile de „Virtutea militară“ care o castigase cu pretilu sangelui lor. Înaltima Sea a laudat multu atât bună instalare și îngrijire ce a vediutu în acele spitale cătu și devotamentul admirabilu al domnelor români, al calugariilor, calugarilor și preoților ce au datu servitile loru și al mediciilor cari impreuna s'au consacrati cu atâtă abnegare și iubire în cauza ranitorilor.

A două di, 13 Decembrie, Mari'a Sea a plecatu, la orele 10 de dimineața, cu sania, urmandu-si drumul spre Rosiori-de-Vede, oprindu-se la Putineiu, unde a luat dejunul la proprietariul D. de Vrani, care i-a oferit cea mai frumoasă ospitalitate.

Înaltima Sea a sositu săra la Rosiori-de-Vede, unde a fostu intempiat la bariera de autoritate locale și de unu însemnatu număr de populație. Respundiendu la felicitările ce i se adresau, Domnitorulu a disu că este fericita ca străvechiul nume alorui a fostu, că și în tempi trecuti, sustinutu cu onore de corpul rosiorilor pe câmpul de bătălie. Domnitorulu si a luat apoi cuartirul în casă frumosu impodobita a primarului, unde a prandit.

S'eră, a urmatu înaintea locuinței domnesci o manifestație de veselie din partea cetățenilor, cari au aclamatu cu entuziasm pe iubitul nostru suveranu, percurându apoi în sunetul musicilor strădele frumosu iluminate ale orasului.

Înaltima Sea a plecatu la două di 14 curentu, la orele 9 de dimineața cu sania spre Pitesci, insotit de prefectul de Teleorman, căruia Mari'a Sea a bine-voită a-i acordă ordinul „Stelei României“ pentru serviciile facute armatei preste Dunare. Calea a fostu din cele mai grele, din cau'a marilor troieni de zapada viscolite pe

drum, pe care-lu astupase cu desaversire. Abia la 7 ore s'eră Înaltima Sea putu ajunge la gară Costesci, unde a fostu întempiat de d. ministru alu lucrărilor publice și de d. maresialu alu curtiei. Domnitorulu porni cu unu trenu specialu la Pitesti, unde sosi pe la orele 8. Autoritatele civile și militare ale județului, primariul orașului și unu imensu publicu din Pitesti și de prin satele de prin prejuru adăstau în gară frumosu decorata sosirea Mariei Sei și la aclamarea cu nesfarsite urari. În salonul gărei, primariul comunei și deputatul orașului, D. Dimancea, salutară de buna venire pe Înaltima Sea prin cuvinte bine simtite. De aci Domnitorulu intra în Pitesti prin strădele strălucitul iluminate, trecându prin arcuri de triumf pe care erau scrise victoriile armatei noastre alături de numele gloriosului ei comandanțu și merse la biserică Sf. Nicolae. I. P. S. S. Mitropolitul Primat, care se află în Pitesti venit cu delegația Senatului, și P. S. S. episcopul de Argesiu, primira pe Mari'a Sea la intrarea în biserică unde se seversu unu Te-Deum. Dupa acăstă, Domnitorulu merse, în aclamația multimei, la cuartierul ce i era pregătitu în casă d-lui Constantin Verzaru, unde se prezintă totu autoritatele locale și unu mare număr de cetățeni nobili.

Domnitorulu bine-voi a intrunit la prânzul pe I. P. S. S. Mitropolitul Primat, pe P. S. S. episcopul de Argesiu pe D. I. Docanu, vice-președinte alu Camerei, venit cu delegația acestui corpu, pe d. ministru alu lucrărilor publice, pe d. colonel Gaillard, pe d. directoru alu prefecturei, înlocuindu pe d. prefectu C. Racovita, care se află absentu din cau'a perderei unchiului seu generalul Nicolae Golescu, pe d. primariu, pe deputatul orașului d. Dimancea, pe președintele tribunalului, pe comandanțul gardei nationale, pe d. si d-na Verzaru și suța Mariei Sei.

Domnitorulu a statu noaptea la Pitesti.

Revistă politica.

Majestatea Sea a surprinsu în diu'a de anul nou gregoriano pe contele Andrassy cu decorația velerului de aur, decorație, care se da mai cu săma numai principilor. Distinctiunea acăstă are însemnatate politică. Majestatea Sea dovedește prin acăstă că este multamită cu politică esterna a contelui. Dupa căte a transpirat în publicu din comisiunile bugetare ale delegaților, contele Andrassy se deosebesce în politică esterna de manifestațiile magiare din Ungaria pentru turci și acăstă se vede a fi politică bine-vediuta și în curcurile mai înalte ale imperiului. Deși atitudinea politică de o strictă neutralitate a poporului nemagiare din monarchia se vede aprobată în directu, dura poporele monarhiei, cari nu s'au entuziasmatu pentru turci, potu să aiba o satisfacție fatia cu imparătesca și regescă distinctiune.

Ministrul Tisz'a, după intorcerea sa dela Berlinu a avut în Viena o audientă la Majestatea sea și o conferință mai indelungată cu contele Andrassy. Semnul ca excursiunea ministrului presedinte alu Ungariei, nu a fostu numai o excursiune privată. Ministrul Tisz'a, sositu la Budapesta, a primitu în 3 Ianuarie deputatul destinat ai gratul de anul nou. Responsul ministrului la gratul a atinsu în generalu cestiuile de suntu de rezolvat în anul acestă a accentuat că rezolvarea loru este impreunată cu dificultăți: a disu, mai departe, că interesele patriei trebuie aperate în totu direcția.

Pester Lloyd, privit de organu alu guvernului, se ocupă, în tempul vinurii, de cestiuene alegerei am-

ploiaților politici. Cestiuenea acăstă, ventilata de disulu organu, este unu semn, ca legislația ungară, inca pote în anul viitoru, se va apăra de reforme și în direcția acăstă și asiă este probabil ca alegerile de ampliate comitatensi, ce se voru încheia cătu mai curențu în totu comitatele restaurate, voru fi cele din urma.

Anglia se pare a fi obositu de mediatiunea, la care si luă mai nainte unu avenir atât de puternicu, incătu cugetă omul ca nu mai lipsesc niciu, decătu a declară resbelu Rusiei. Dupa o scire telegrafica din Vienă, adresata lui „P. Ll.“, atitudinea cabinetului englez s'a prefăcutu într-o atitudine prevenită. În cercurile politice din Vienă domnește credință, ca în curențu situația politica va fi mai pacinica și se va potă mijloci și unu armistită de sese septembri. La casulu cându armistită aru fi cu putință, dice alta scire telegrafica, România, Serbia și Muntenegru voru tramite delegații loru speciali, spre a luă parte la pertractările și a încheia și aceste stături din partea armistită cu Turcia.

Fia, ca „pacea pre pamentu“ și „bună voire între omeni“, anunțata cu 18 secoli înainte, sa o vedem, celu putin, partialu realizata cătu mai în grăba!

Sosirea principelui Carol în București.

Diurele din București căte neau sosită inca nu d'au icona completa despre festivitățile cu ocazia sosirii principelui stă. Pentru a avea o idee și publicul nostru despre cele petrecute în București în dilele acestea memorabile pentru România reproducem cele de mai la vale mai întâiu după „U. p. A.“ și apoi după „Press'a.“

Eata ce dice „U. p. A.“:

Dupa sute și sute de ani de sclavia, cu totu durerile, cu totu invaziunile, cu totu trunchiările, cu totu degradările și uciderile ce insotesc robia, națiunea română revedeu din nou pe Domnul ei plecându în capulu armatei și ieri revenindu cu independință tierei dobândita prin armă ei.

Puterea poporului lui Israile proveni, în mare parte, prin aceea că făcăre mama speră ca din pantecele sele va nasce salvatorul.

Puterea românilor de a reziste, în tempi de secole, la totu loviturile căte suntu pe lume, și din care nici unu i-a lipsit, a provenit din aceea că mama română, în cautarea desmeritatore a legătului, face pruncului ei „descantare sa ajunga omu mare.“

Bataliele dela Grivita, Rahova, Plevenă, dovedirea din nou ca eroii facu credință înnașă, și ieri, români din București, și deputații trimisi din România de preste Milcovu, avura fericirea de a putea exprima a tieri în bire si recunoștința capitanului, care reconduce ierasi pe câmpul de onore acivă română.

Domnul românilor, venindu ieri în mijlocul reprezentanților naționale, după intușiaștele salutări, cu cari l'au primitu, dise urmatorul cuventu:

D-lori Senatori, d-lori Deputati! În anul 1866, cându am pusu piciorul pe platforma Romanescu, am venit mai întâiu în mijlocul reprezentanților naționale, spre a spune tierii ca, din aceea di, vomu împărtasi impreuna sărtacea buna că si pe cea rea. (Aplause).

Unu-spre-dice ani au trecutu dătunci. Multe greutăți, multe nevoi amu avut de invinsu.

De sișe luni, mari si nsemnate evenimente s'au petrecutu. Locul meu în asemenea impregiurări era în fruntea ștei, care apăra mosia română, onorea și neatarnarea ei. (Aplause) Tiără scie cum armă si-a facutu datoria, cum ea a reali-

satu sperantie 'puse întrâns'a, justificându si nestramatu' a mea incredere. (Aplause).

Intorcându-me de pe câmpulu de lupta astazi cîndu cele mai scumpe din dorintiele dela 1866 s'an indeplinitu, amu voitua veniîrasi in mijlocul d-vostre spre a ve multiam de felicitările ce mi-ati tramsu prin delegatiunea insarcinata a me intimpină in Bulgari'a. Din fericire evenimentele au mersu mai repede decât se credea, si astazi avemu o noua pagina de scrisu in istoria nostra: caderea Plevnei. (Aplause).

Sciu, si amu simtutu ca tiér'a a fostu intr'unu cugetu unita cu mine, in tôte grele impregiurări, prin cari amu trecutu, si ca ea a tresaltat de bucuria la audirea isbândelor armatei nostra. (Aplause).

Suntu mândru ca amu fostu in capulu ei, pe cîndu si-a versatu săngele pentru independentia scumpei nostra patrii (Aplause).

D-dieu sa binecuvinteze Romani'a de sine statatore si sa intarésca pururea vîtedi'a nostra armata. (Ur'a, aplause indelungi si entusiaste).

Presedintele Camerei deputatilor, conform votului datu de dîns'a in diu'a predecinte, respunse Capului Statului romanescu liberu acum si independente, prin urmatorele cuvinte:

Bine ai venit, M. Ta, de pe câmpulu de onore, unde ai mersu cu natiunea, in cas'a representantilor ei.

Fii incredintatu' caci, că si acolo, vei intampină numai iubire si devotamentu.

Maria Ta! Ai primitu corona Principatelor Unite, numai dupa ce Ti s'a datu incredintarea ca poporul romanu, din sate si din orasie neclintit remasu-a in tôte anticile séle virtuti.

Tiér'a Te-a alesu, caci esti din semintia celor cari conduce o natiune la deplinirea destinărilor ei.

Si capitanulu si ostirea aretara, celor cari numai credeau, ca din vultur vultur nasce, ca din stejaru stejaru cresce (Aplause prelungite).

Cu spad'a Ta ai improspetatu in granitul Balcanilor scrisoarea nestersa a independentiei romane.

Istoria va inregistrá inca, că gloria a Mariei Tale, si faptulu — ce ofera Romani'a — aproape unicu in analele poporelor, d'a trece dilele grele ale unui mare resbelu, si ale unei mari trecheri de ostiri straine, cu tôte libertătile constitutionale neatinse. (Aplause).

Fia bine venit dar', in capital'a Romanilor, Capitanulu si Domnulu constituionale, care din vitejia Sea facu scutu otatorilor si neatarnării tierii, eru din virtutile séle temeli'a neclintita a legilor.

Natiunea, otarita a Te urmá pe calea cea mare, striga din nou, din inima si intr'o singura voce:

Sa traesci Maria Ta.

Sa traesca Maria Sea Dómn'a romanilor, dulce mangaitore a ranitorilor!

Eata ce dice „Press'a“:

Intre órele 5 si 7 sér'a, unu mare numeru de teneri, jurnalisti, studenti, tipografi, comercianti si industriasi, adeverat'a espressiune a democratiei române, se adună spontaneu si decise a face o manifestatiune cu tortie, intaiu Mariilor Loru, apoi generalului Florescu, organizatoriul armatei române, si dului B. Boerescu, initiatoriul marei idei a independentiei României.

Prin o contributiune voluntara a catoru'va teneri, in scurtu tempu, unu numeru de preste o suta tortie si vr'o trei-dieci stéguri se puse la dispositiunea tenerimei, care, la órele 7, formandu o adunare imposanta in piati'a Sierbanu-Voda, dupa unu „urr'a“ entuziasmato, porni spre palatu.

Politi'a, trebuie sa-i facem acesta lauda, a fostu forte indatoritore cu acesta manifestare. Samuind'o, se vede, cu unu altu convoiu, ce se projectase de primarie si de politia, spre a merge la palatu si de acolo la dnii Rosetti, Bratianu si cei-lalți, — manifestare, care, in urm'a celor ce relatamu, a

remasu numai proiectu, — i deschide drumulu si-i inlesnea mersulu. Astfelui adunarea, care crescea la fia-care pasu, ajunse, in continue urari, pâna in piati'a teatrului, oprindu-se in fati'a ferestrilor lui Osman-pasi'a, ce se află internat la otelulu Broft. Aici dete peste music'a gardei, ce asteptă, se vede, convoioul oficialu. Ea fu luata de curentu intre tortie si stéguri, si, vediendu-se astfelui ase-diata, incepù sa cânte marsiulu natiunalu, in sunetele căruia se amestecau uralele multimei, formandu o armonia, ce miscă si inaltia susfetele.

Ajungendu la palatu, adunarea facu o intrare triumfală pe maiestos'a porța de triumfu, impodobita cu armele vechi ale tieriei.

Pe treptele palatului adastau prefectulu politiei, siefulu gardei, si alti oficieri. Numai aci d. prefectu observă ca este amagitu, si ca adunarea este cu totulu alt'a, ér' nu convoioul oficialu. Lumea umplu curtea palatului si unu „urr'a“ sguduitoriu umplu vezduhulu. Manifestarea nu se mai putea impededea. Atunci aparura in balconu M. Sea Domnulu si Dómn'a. Uralele pareau nesfersi.

Unu teneru studentu luă cuventul, si adresă MM. LL. căte-va cuvinte bine simtite, in numele tenerimii studiose, pentru fericita rentocere a M. Sele de pe câmpulu de lupta, la care M. Sea Domnulu respunse prin urmatorele memorabile cuvinte:

„Suntu fericit, domnilor, ca amu pututu sa dau tinerei generatiuni o Românie libera si independenta“.

Nu se pote descrie entusiasmulu cu care multimea primi aceste generose cuvinte ale gloriosului Suveranu. Mai multe strigate de „traiesca M. S. Domnitoriu! traiesca M. Sea Dómn'a! traiesca armata româna! traiesca organizatoriul armatei!“ se ridicau din peptulu tinerimei, insotite de uralele nesfersite ale multimei.

Atunci d. Al. Macedonschy, luându cuventul, adresă Suveranului camu aceste cuvinte: „Mari'a Ta, tinerimea inteligenta a capitalei vine sa salute in M. Ta pe marele Capitanu alu tieriei, care a condusu armele române la gloria si marirea demna de cele mai stralucite timpuri ale tieriei. Tinerimea inteligenta saluta in M. Vôstra pe Suveranul patriotu si inteleptu, care, in dilele de grea incercare ale tieriei, scie sa faca apela la concursulu tuturor partidelor si tuturor oménilor de statu ai tieriei, fără osebire de opiniuni politice“.

Unu urr'a freneticu insotí aceste cuvinte, pe cari oratorulu nu le mai putu urmá, din caus'a ca d. Siefu alu gardei dete ordinu muzicei sa cânte marsiulu, iér' căti-va agenti politienesci, navalindu prin multime, sparsa convoiulu, separându-lu in dôue tabere, dintre cari un'a esi pe port'a din fatia, apucându spre teatru, iér' ceea-lalta, cu cea mai mare parte a tortielor si stégurilor, apucă pe strad'a din dosulu palatului, si parcându calea Stirbei-Voda, inundă curtea generalului Florescu. Dupa unu torentu de urale, nobilulu generalu esí in fati'a adunărei, si, dupa ce i se adresara cuvintele cele mai caldurate din partea delegatului adunărei, pentru neobosit'a activitate, cu care generalulu a organisatu acesta vîteza armata, ce a facutu gloria tieriei si a atrasu admiratiunea lumei, d. generalu Florescu, miscatul adencu, si cu aerulu seu de adeveratu militaru, respunse cam in urmatorii termini: „Suntu 40 de ani, domniloru, de cîndu mi-am formatu convictiunea, ca numai priu armata si instructiune unu poporu potu sa-si implinesca missiunea sea istorica. Suntu 40 de ani, de cîndu amu inceputu sa luptu pentru acesta a mea convictiune, pentru desvoltarea acestor institutiuni ale tieriei mele. Cu tôte acestea, susfetele mici au credintu ca este dreptu a me-

ori sa-mi facu si ultim'a datoria cîtra tiér'a mea. Me consolez insa cu afectiunea, ce d-vôstra mi aretat, si pentru care ve multiamescu, urându-sa traiesca Domnitorul, traiesca armata româna, traiesca România!“

Entusiasmulu, cu care multimea primi aceste cuvinte, eră mai multu decât solemnu, mai multu decât imputatoriu . . .

. . . Si pe cîndu acestea se petreau la generalulu Florescu, ceea-lalta tabera a manifestărei, strabatendu bulevardul, intra in strad'a pensionatului, oprindu-se dinaintea casei dului B. Boerescu, si facandu-i o ovatiune din cele mai caldure.

Reiaitorcendu-se manifestarea dela generalulu Florescu, se reuní pe bulevardu cu ceea-lalta parte, reintrându astfelui de nou in strad'a pensionatului si strabatendu in curtea dului B. Boerescu.

Dupa repetite urale, d. B. Boerescu esí in fati'a multimei, unde unulu din teneri 'lu intempină cu unu caldurosu discursu, semnalandu meritele ilustrului barbatu de statu, care a scosu la lumina celu dintâi idea independentiei României. D. B. Boerescu multiam cu afabilitatea-i obincuita, urându: „sa traiesca Domnitorul, sa traiesca România!“

Dupa unu insufletit u si prelungit „urr'a“, adunarea desiertă curtea, apucându directiunea stradei spre bulevardu, unde se depusera tôte tortie in fati'a statuei lui Mihaiu, si de unde multimea se sparse, incetul cu incetul ducendu fia-care cu sine suvenirea unei dile scumpe inimii fia-cârui românu !

România a perduto in dilele aceste pre unulu din barbatii sei cei mai insegnati, pe N. Golescu. Famili'a Golescilor a datu României barbatii bravi, devotati patriei si natiunei, in specialu reposatulu a fostu locutitoriu domnescu, generalu, si ministru. Tiér'a l'a jeltu si 'lu jelesce.

Reproducem in cele de mai la vale o descriere a inmormantării sele, care avu locu Mercuri in 14. I. c. dupa „Gaz. Trans.“ :

Inmormantarea generalului Golescu.

In aceste dile de reinviere a virtutei militare române, de reamintire a gloriei strabune trebuie sa ne bucurâmu indoită vediendu cum acestu poporu, pâna acum'a batjocorit de toti trasi-imprinsii, scie sa exercite pe lângă eroismulu stramosiescu totuodata si cea mai frumosa virtute ceta-tienescă: recunoscintia fatia cu aceia, cari s'au sacrificatu pentru binele lui. Unulu din cele mai frumose exemple au datu in privint'a acesta represantantii României in siedint'a de Luni a adunărei natiunale. Camer'a intiegându mórtea ilustrului generalu Nicolae Golescu a adusu unele decisiuni demne de acestu mare patriotu, demne de poporul pentru a căruia libertate si independentia s'a luptat o vietă intréga.

La incepitulu acelei siedintie s'a ridicat d. ministru de externe Cogalniceanu si a vorbitu astfelui:

„Dlori deputati! Generalulu Nicolae Golescu a repausatu! Aceste cuvinte socotescu, ca suntu destule, spre a areta, nu d-vostre, ci tieriei intregi marea paguba, ce România a simtitu. Asemenea aru fi cu totulu de prisosu a ve face biografa acestui mare ceta-tianu. Numele de Nicolae Golescu dice totulu. Urmăsiu alu unei familie eminentamente românesca, elu a socotit, ca chipulu celu mai bunu de a urmá tradițiunile acestei familie eră de a merge cu timpulu, a devansu timpulu si progresulu. Sciti cu totii, cum elu s'a despartit de clas'a sea si a fostu unulu dintre cei dintâi, care a socotit, ca România nu se poate regeneră, decât prefacendu privilegile in egalitatea

drepturilor. Numele seu insenma nationalitate, constitutiune si democracia. (Aplause). Acestea suntu epitele ali-pite numelui ilustrului repausatu. Era de datori'a guvernului sa vina inaintea d-vostre sa ve céra că si d-vôstra sa faceti aceea ce in tôte tierile, ceea ce si in România s'a facutu, că inmormantarea marului cetătanu sa se faca pe sém'a statului; nu pentru ca famili'a sea aru avé trebuinta de acést'a, ci că unu omagiu datu de cătra natiune remasitelor repausatului. (Aplause). De aceea, dloru, guvernul vine cu unu proiectu de lege, cerindu-ve nisice fonduri marginite, si nu marginite, pentru că inmormantarea acést'a sa se faca dupa nevoile timpului, ci marginite, căci guvernul si guru, ca populatiunea Bucurescilor va face pomp'a, pe care fondurile, pe care cheltuielile, pe care drapelurile, pe care presentările de arme, pe care onorile oficiale nu o potu face: inim'a si lacrimile poporului . . . (Aplause prelungite). Nu-mi permitu a cere o schimbare a regulamentului, dar' soscescu, ca unu asemenea proiectu nu are trebuinta sa mai tréca prin secțiuni, fia-care din d-vostre facendu secțiune: glasulu tieriei. (Aplause).

Dupa ce a mai vorbitu intre aplause deputatulu Codrescu, adunarea a admis urgentia si a adoptat cu unanimitate proiectul de lege care stabilesc că inmormantarea sa se faca pe cheltuiel'a statului si deschise pentru acestu scopu ministrului presedinte unu creditu extraordinariu de 5000 lei.

D. P. Ghic'a cetesce apoi urmatoreea propunere:

„Considerându, ca generalulu Nicolae Golescu a fostu cu simtieminte patriotice, că virtute civica si că abnegatiune pentru tiéra unu exemplu maretii, pe care este de dorit sa-l aiba totu-déun'a in vedere tôte generatiunile si mai cu séma tôte reprezentantiunile nationale, ca in tótă vieti'a sea a remasu nestramatatu credinciosu principielor de libertate, nationalitate si regimului parlamentaruu;

„Considerându, ca in famili'a Golescu si fratii sei Stefanu, Aleandru si Radu au aretat accelea'si virtuti patriotice:

„Propunem, că onor. camera legiuitoră sa adopte urmatoreea rezolutiune:

„Representatiunea nationala declara, ca fratii Golescu au bine-meritatu dela patria.

„Bustul lui Nicolae Golescu se va asiedia in sal'a de siedintie a camerei legiuitoră.“

Se pune la votu propunerea dului Ghic'a si se adopta cu unanimitate.

Adunarea decide in fine la propunerea d. Gradisteanu si Cernatescu că camer'a intréga sa mérge la inmormantare spre a onorá numele si memori'a familiei Golescu.

Ceremonia inmormantăriei s'a servisit amesuratul programului stabilitu de ministeriu. Marti la 2 óre p. m. cortegiul a fostu precedatu de $\frac{1}{2}$ escadronu de gendarmi. Dupa aceea au urmatu: prefectulu politiei; stégurile bisericelor, colivele, onorurile bisericesci si decoratiunile reposatului; deputatiuni de scolari cu stégurile scolilor; corporile bisericesci; music'a guardiei nationale; clerulu; carulu mortuaru; calulu de generalu; famili'a Golescu; camerile legiuitorie, ministrii, autoritatile publice; caret'a mortuaria, echipele curtilor primare. Cortegiul s'a inchisu prin gard'a nationala. Decoratiunile au fostu portate de oficieri superiori ai armatei si ai gardei nationale. Cordónele carului mortuaru au fostu portate de ministrul de externe, de presedintele camerei deputatilor, de unu vice-președinte alu senatului si de unu generalu alu armatei. In totu timpulu parcursului cortegiului s'au trasu tunuri din 10 in 10 minute si sunau tôte

clopotele bisericelor. Drapelele și tobole au fostu învelite în negru.

Unu numeru imensu de popor urmă cortegiului. În biserică au tinențu discursuri: d. Giani și d. Bratianu în numele senatului, d. Nic. Joneșcu în numele adunării naționale. În fată bulevardului universității studintii universităției cu drapelul au intempinat cortegiul printre unu discurs. Cându cosciugulu fù scosu din biserică, trupele presentarea armă și musică gardei intonă imnul național. Multe coroane erau depuse pe carul funebry. Cortegiul merse apoi pâna la gară Tergoviste, unde remasile mortuarie au fostu depuse spre a fi transportate în diu'a urmatării în criptă familiara la Golesci. — Dlu Hajdeu inca era sa tienă unu mîc și frumosu discurs, dar' a fostu impe-decatu. În acestu discursu, publicatu în „Romanulu“ d. Hajdeu spune cu putine cuvinte cine au fostu Golescii. Ecă-lu:

„Suntu“ acum 50 de ani, boierulu Dinica Golescu facea o călătorie prin terii straine, pe care a si lasat'o descrisa cu frumos'a limba a betrânilor nostri. Ajungându la Mehadi'a și cernedea dela autoritățile austriace de acolo sa-i dé 2 soldati pentru paz'a drumului, i se puse la dispoziție 2 husari-români. „O ce bucuria si intristare ne-au cuprinsu atunci! esclama „Dinica Golescu. Bucuria, căci amu vediut din neamul nostru asiă voi-nici ostasi, bine imbracati, bine înveiat si bine indemnati in calea cinstei; si intristare iera'si, căci, vediudu fericirea acestor'a, mândri'a natională, ne amu adusu aminte si de vrednicii de mila ai nostri frati români din tiăr'a românescă, macaru ca odata au fostu vestiti!“

Mai departe, sosindu la Baden, Dinica Golescu a vediut „tierani proprietari“ si éca, ca, plângându de dușere, elu zugravesce in trasuri mari cu vapa'a animei amarite seraci'a si suferinti'a clăcasiului român.

Acelu Dinica Golescu, celu dinăiu boieriu care nu s'a sfîtu de a suspină, nu pe ascunsu ci in fată sôrelui, pentru perderea gloriei militare a românului si pentru robirea opincii, acelu Dinica Golescu a fostu tatalu lui Alesandru — muritul alătări — tatalu lui Stefanu — muritul eri — tatalu lui Nicolae — muritul astadi. Si săntele sele lacrimi au fostu bine-cuventate de D-dieu, căci filoru lui le-a fostu datu sa privăsca: doi — desjugaarea saténului: cest'a — trasnele armatei române la Rahov'a si la Plevn'a.

Unul dintre parintii armatei române, din care a remas elu celu mai vechiu generalu, Nicolae Golescu, jacea de multu in tortură unei bôle teribile, dar' nu voia sa moră, nu voia sa inchidă ochii, pâna a nu vedé marți'a renascere a vitejiei strabune, nu voia, si insesi mórtea se inchină dinante unei vointie otelită. A sositu in se o di. Condusi de stranepotulu lui Fridericu celu mare, stranepotii lui Mircea si ai lui Stefanu au reinviat barbatia românescă dela Rovine si dela Racov'a. Giganticulu vulturul alu nordului a trebuitu sa admire pe tineră acuila a Romaniei, venindu la elu in momentulu supremu alu luptei. Europă uimita a recunoscutu ca săngele nu se face apa: fia in bataia peptu la peptu, fia sub plăia de glântie, fia in lucrări de arta ostasiésca n'a degenerat legiunariulu Romei, stramutat de 2000 de ani la gurile Dunarei. Si atunci Nicolae Golescu a murit, siopindu cu buze zimbinde de fericire: „amu vediut'o.“

A murit: Ba nu: elu a mersu solu din partea Romaniei, pentru a spune lui Dinica Golescu, ca s'a independentu si celu altu doru alu inimie se: „slav'a ostasiésca a neamului!“

Noi, generatiunea cea tinera, plâ-

gemu perderea marelui patriotu, dar' printre lacremile nôstre straluce si o radia de multiemire. Este multiemirea ca România cea juna a mâncaiatu prin faptele sele momentele cele de pe urma ale Romaniei betrâne. E dulce, e sublima mórtea cându o sperantia a vieției intregi se realizează tocmai pe pragul mormentului. Murindu fericitul, Nicolae Golescu binecuvantă pe copii sei, pe noi toti, căci elu nu avea si nu doriă alti copii. Fia necurmatu cu noi binecuvantarea lui!“

Varietăți.

* * Chorulu vocalu care s'a produsu pentru prim'a-data cu ocazia unei aniversării onomastice a reposatului metropolită Marelui Andreiu, va cântă liturgia st. Vasilie Dumineca in diu'a serbărei Nascerei Domnului, si a St. Ioanu gura de auru Luni, a dôu'a din biserica din cetate.

* * (Se intembla minuni!) „Pester Lloyd“ jurnalul inspirat de regim, aduce unu raportu despre alegerea amplioaiilor comitatensi din Sibiu si — statu si ve uiimiti — combatu procederea comitelui supremu Wächter că ilegală. La sferisitulu raportului fidelu redactiunea lui „Pester Lloyd“ face urmatorea interesanta nota: „Dâmu locu acestei impartasiri, ce ne vine din o parte prea stimata, in modu neschimbă, pentru a dâa ocazie comitelui supremu, a indreptă espunerea pote nu pe deplinu nepreocupata, la tota intemplarea inse a-si motivă procederea sea.“

* * Postalu. Sistându-se cu 1 Ianuariu 1878 cursulu postei intre Ormenisiulu de Câmpia si Mociu, post'a din Ormenisiulu de Câmpia se pună in legatura cu post'a-diligentia de trei ori pe septamâna si adeca Lunea, Mercurea si Vinerea. In dilele numite plecareva va fi dela Ormenisiulu de Câmpia dimineti'a la 6 ore si sosesce la S. Regenu la 10 a. m. Dela S. Regenu va pleca la 12 medie-di si sosesce la 4 ore d. m. in aceea'si di la Ormenisiulu de Câmpia.

In cerculu postalu alu Sibiu lui este unu postu vacantu de practicanțu cu unu ajutu de 300 fl. Suplicele au a se inaintă la Directiunea postala din Sibiu.

* * Unu daru imperatescu. Imperatulu Franciscu Iosifu a ordonat sa se dărăușă bibliotecii din Cernauti tôte dubletele, ce s'au gasit in bibliotecă reposatului Imperatru Ferdinandu. Astfelii bibliotecă universitatii din Cernauti s'a sporit cu 1000 exemplare.

* * M. S. Imperatulu Germaniei a trimis o telegrama M. S. Domnitoriului, prin care i conferă pentru bravură Sea decoratiunea „Pour le mérite.“

Telegram'a termina astu-feliu:

„Tu scii căta valore are acesta decoratiune.“

* * (Dela Universitatea fondului regescu.) La adunarea gen. ordinara convocata in 15 l. c. nu a luat parte decât unu micu numeru de deputati din causa ca sessiunea „extraordinara“ se sfîrsise abia cu căte-va dile mai-nante. Presidentulu deschide siedintă, punendu la ordinea dilei alegerea a dôue comisiuni, un'a compusa din 7 membri insarcinati cu afacerile economice si alt'a din 5 membri insarcinati cu afacerile scolare. In ambele comisiuni s'au alesu exclusivu sasi. Presidentulu declară a face cunoscuta diu'a siedintie procsime, deoarece comisiunile suntu intr'aceea ocupate cu pregatirea materialului de pertractat. Dupa observarea nimerita a dep. Wittstock, asupr'a timpului si banilor in urmă deseloru intrerumperi, siedintă se ridica, de asta data fără — intermezzuri picante.

* * (Restaurarea comitatului Fagarasiu). In adunarea generala tienuta di-

lele trecute s'a alesu d-nii: Gremoiu, vice-comite; Codru Dragusianu, presidențu la oficiul orfanatului; Capitianu, proto-notariu, Benedek, fiscalu cottensu; pretori: Herzsenyi pentru cerculu Fagaras, Negrila pentru cerculu Arpas, Griden pentru cerculu Sierca'a si Boieru pentru cerculu Tohanu si Zernesci.

* (Alegerea amplioaiilor comitatensi in comitatulu Bistrită-Năsăud.) Vice-comite: Gottfried Lani; proto-notariu: Nicolau Besanu; vice-notariu: Nicolau Papp Bo'a, Daniil Wagner, Fridericu Wagner; fiscalu: Gavrilu Manu; fisc: Gottfried Haupt; veterinarianu: Tom'a Stoof; percepto: Stefanu Varareanu; comptabilu: Ioanu Elekes; presidențu sedrii orfanale: Friederich Schuller; asesori la sedri'a orfanele: Doroteu Cimbili'a, Georgiu Antonu. Pretori: Samuil Schiffbäumer, Gottfried Kuales, Alecsiu Bodu, Nicolau Russu, Ioanu Isipu; adjuncti pretoriali: Ludvig Grauer, Simionu Androu Popu Alecsiu Lario-nesi, Samsonu Marciu, Emiliu Hossu. Medici: Dr. Arnold Marzloff, Dr. Fried. Kootz, Dr. Petru Neagost, Dr. Stefanu Popu Pacurariu, Dr. Simionu Stejca.

* (Societatea de lectura). „IULIA“ a junimei române dela Universitatea din Clusiu va serbă festinulu preserei anului nou 1878 la 31 Decembrie 1877 st. v. 12 jan. 1878 st. n.) in sală „otelului Biasini“ cu concertu declamativu musical inpreunat cu saltu.

Incepulu punctu la 7 ore sér'a in numele comitetului:

A. Todea.

* * Unu concertu telefonicu in Vien'a. In septiană trecuta inginerulu Risi, ajutoriu de asistenti alu politehniciului din Vien'a Kugelmayer si Urbanioky au facutu in localitățile Politehniciului un'a dintre cele mai interesante si mai instructive incercări cu telefonulu. Era vorba sa se constate, deoarece instrumentala se pote comunica la departări mai mari.

Intr'un'a din salile din etajulu de susu erau siase persoane care cântau in apropierea unui telefonu, iară intr'alta alte doue dicee persoane care ascultau siedindu impregiurul unei mese, pe care erau totu atatea telefoni.

Departarea era sototita pentru 37 mile austriace.

La incepulu s'a cantat unu „Lied“, de o compositie fără simpla. Nu se audie bine si melodi'a era camu confusa. In urma s'a cântat unu choru, care se audie mai bine dar' textulu era inca neintilesu. In sfârșit s'a cântat apoi „Die Kapele“, care se audie cu o precisiune rara. De aci inainte tôte bucatile cântate se audiau fără bine. Astfelii se presupune, ca urechia inainte de tôte trebue sa se deprinda cu vibratiunele telefonului si numai apoi poate sa cuprinda si sa impreune destulu de bine sunetele. S'a observat inca, ca sunetele mai multe se audu mai claru.

In urma s'a facutu incercare cu unu

telefonu mai mare, incă nici nu mai era trebuinta că ascultatorii sa-si pue urechea la tubulu acusticu, ei puteau sa audia dela o departare de patru cinci pasi. Astă data sunetele se audieau, dar' numai pe ici pe colo esiea melodi'a din tenele. Cu tôte aceste pare a se fi dovedit, prin acăstă incercare ca după ce telefonulu se va perfectiona, va fi cu putintă sa se comunice musică la departări mai mari cu o deplina claritate. Diarile din Vien'a credu, ca nu va trece multa vreme pâna cându concertele filarmonice dela Vien'a vor fi gustate prin Berlinu, Parisu, Pest'a, Bucuresci si alte orasie de partate. Si dreptu vorbindu, aru fi unu lucru cu multu haz, că mergându la sală Atheneului, sa ascultăm cătu de frumosu canta orchestra din Vien'a.

Rectificare.

Domnule Redactoru alu „Telegrafului Romanu“ in Sibiu!

Din listă asternuta si publicata in Nr. 97 alu „Telegrafului“ din 8/20 Decembrie a. c. despre ofertele colectate din mai multe comune, ale comitatulu Fagaras, — din orașe-care erore, au remas ne publicate, tocmai ce au fostu mai interesante, adnotate la finea aceleia'si liste, — si adeca: totu atunci

Sau asternutu la societatea crucea rosie in Bucuresci, si scame 22 de chilograme, 69 comprese, si 10 fasie etc. care se voru putea vedea la finea aceleia'si liste, si ale căroră publicare le-amu totu asteptat pâna acum'a, si vediindu ca nu s'au publicat pâna astazi, asiă vinu de nou a ve rugă, sa binevoiti a cauta in numită lista, si că continuare a publică numai rendurile din urma din areata lista de ore-ce ne vinu intrebări din preatinsene comune colectante, fiindu deosebita onore.

Alu multu onoratu Domniei vostre. Fagaras, 20 Decembrie 1877 v.

Anastasie Popescu.

Bursă de Viena.

Din 23 Decembrie 1877 (4 Ian. 1878).

Argintu	103 80
Galbinu	5 65
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valut'a nouă imperială germană	59 15

Anunciu.

Subscrisulu aduce prin acăstă la cunoști'a onoratului publicu, ca si-a deschis cancelari'a advocatia in Brasovu strad'a scheiloru Nr. 101 in casele domnului I. B. Gamulea.

Brasovu 3/15 Decembrie 1877.

Simeonu A. Damianu,
advocatu.

Acum numai 20 cr. intrare!

Panoram'a cea mare din piati'a Hermann in Sibiu.

In acăstă Panorama suntu mai multe reproduceri pline de efectu de pre campulu de resbelu. Intre altele:

batalia cea mare dela Aladja-Dagh din 15 Oct. 1877, precum si asaltulu redutei Griviti'a dela Plevn'a esecutatu de Români,

unde acestia s'au distinsu intr'unu modu fără splendidu si s'au luptat cu adeverata vitejia si desprețu de mōrtă.

Cea din urma este unu capu de opera a unui artistu si fiindu ca este copiata intru tôte dupa natura, merita prea multa a fi apretiuita.

La aceste invita cu totu respectulu

Carolu I. Liska.

Visitatorii primescu afara de acăstă căte unu presentu!

Localulu este bine incalditu.

1-3